

TÜRKİYE'Yİ VERHEUGEN'A ŞİKAYET OLUR MU?

Aydınlık Dergisi, 19 Eylül 2004

Yıldırım Koç

Avrupa Komisyonu'nun Genişlemeden Sorumlu Üyesi Komiser Verheugen, oluşmakta olan Avrupa Birleşik Devletleri'nin, diğer bir deyişle, yabancı bir devletin, bakanıdır. Avrupa Birliği emperyalist bir yapılanmadır. Türkiye'de her türlü baskının arkasındaki güç emperyalizmdir. IMF Yönetim Kurulu'nda Avrupa Birliği'ni oluşturan 25 ülkenin oy toplamı yüzde 35'ler civarındadır. Türkiye'den birileri eğer ülkemizdeki eksiklikleri ve hataları, bu eksikliklerin sorumlusu emperyalistlerin temsilcisine şikayet ederek, ondan medet umuyorsa, çok ayıp eder. Hele hele 9 Eylül 2004 günü, diğer bir deyişle, emperyalistlerin kuklası durumundaki Yunan ordusunun İzmir'de denize döküldüğü gün, Komiser Verheugen ile görüşen konfederasyon başkanlarından bazılarının Türkiye'yi şikayet etmeleri son derece üzücüdür. Umarım anti-emperyalist olduğunu söyleyen kişiler, emperyalistlerden medet umma anlayışına karşı çıkacaklardır. Para alan buyruk alır, denir. Para alan, emperyalist bir devletin bakanına kendi devletini şikayet de eder.

“Ama sen de ILO'ya şikayet başvurusu yazmadın mı?” diyenler olacaktır. Yazdım. ILO Anayasasının 24. maddesine göre ilk başvuruyu ben hazırladım ve bu başvuru sonucunda 87 ve 98 sayılı ILO Sözleşmelerinin uygulanması konusunda Türkiye'yi uyaran kapsamlı bir rapor çıktı. Diğer başvuruların bazılarında da olumlu sonuç alındı. Burada bilinmesi gereken gerçek, ILO ile AB'nin farkıdır.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), bir uluslararası örgüttür; Avrupa Birliği (AB) emperyalist bir ulus-üstü devlettir. ILO Sözleşmeleri TBMM'nin verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulu tarafından onaylanmakta ve iç mevzuatımıza dahil edilmektedir. Özellikle Anayasanın 90. maddesinde 7 Mayıs 2004 günü yapılan değişiklik sonrasında, ILO Sözleşmeleri mutlak anlamda bağlayıcılık kazanmıştır. ILO'ya yapılan başvurular haklıdır ve doğrudur.

Avrupa Birliği ise Türkiye'nin üyesi bulunduğu bir uluslararası örgüt değildir; yeni bir ulus-üstü emperyalist devlettir. Ayrıca, Avrupa Birliği'nin, sendikal hak ve özgürlükler konusunda, Türkiye'nin uymakla yükümlü bulunduğu hiçbir belgesi yoktur. Yıllardır yazıp anlatmaya çalışıyorum. Avrupa Birliği Temel Antlaşması'nın (1957 Roma Antlaşması'nın çeşitli değişikliklerden sonra bugün aldığı biçim) 137. maddesi 6. fıkrasına göre, Avrupa Birliği Konseyi, sendikal hak ve özgürlükler ve ücretler konusunda bağlayıcı düzenleme yapamaz. Bu nedenle, ücret düzeyi, sendikalaşma, grev hakkı gibi konularda, Avrupa Birliği'nin hiçbir bağlayıcı düzenlemesi yoktur. Avrupa Birliği'nden sendikal hak ve özgürlükler konusunda “hamilik” (koruyuculuk) beklemek, cehaletin ürünüdür.

Osmanlı'nın çöküş tarihini okuduğumuzda, umudunu halkına değil de, Avrupalılara bağlamış bazı kişileri saygıyla ve rahmetle anmıyoruz. Yarınlarda bugünün tarihi yazıldığında, Türkiye'de sendikal hak ve özgürlükler alanındaki yetersizliklerin asıl sorumlusu olan emperyalizmin en önemli temsilcilerinden biri olan Avrupa Birliği'nden medet umanları, kendi devletini emperyalistlere şikayet edenleri de aynı şekilde anacaklar.